

Ændringsforslag

Af klima-, energi- og forsyningsministeren:

Til § 6

1) *Stk. 1* affattes således:

»Modtager en virksomhed statslig støtte til CO₂-fangstaktiviteter på et el- eller varmeproduktionsanlæg, hvorfra der leveres opvarmet vand og damp, skal den virksomhed, der ejer el- eller varmeproduktionsanlægget lægge en værdi på priserne for levering af opvarmet vand og damp i medfør af lov om varmforsyning. Værdien skal svare til de nødvendige udgifter til erhvervelse af CO₂-kvoter og til betaling af afgifter, som virksomheden eller dennes varmeaftagere ville kunne indregne i prisen, hvis der ved varmeproduktionen ikke var foretaget CO₂-fangst. Værdien skal indgå i beregningen af støttebeløbet.«

[Besparelse hos varmeaftagere og konsekvensændring]

Til § 10

2) *Stk. 2* affattes således:

»*Stk. 2.* Et kommunalt kapitalindskud efter stk. 1 skal på indskudstidspunktet som minimum modsvares af en tilsvarende kommunal ejerandel af CO₂-fangstvirksomheden.«

[Kommunens ejerandel ved kapitalindskud]

Til § 12

3) I *stk. 6, 2. pkt.*, ændres: »stk. 10« til: »stk. 9, 2. pkt.«

[Lovteknisk ændring]

4) I *stk. 7, 1. pkt.*, indsættes efter »stk. 9«: », 2. pkt.«

[Lovteknisk ændring]

Til § 20

5) I *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »en virksomhed«: »eller en kommune«, og »overholdelse af« ændres til: »virksomheden eller kommunen at overholde«.

[Afgørelser over for kommuner og sproglig ændring]

6) I *stk. 2* ændres »overholdelse af« til: »virksomheden at overholde«.

[Sproglig ændring]

Til § 29

7) I den under *nr. 7* foreslåede § 20 a ændres i *stk. 1* »til prisen« til: »på prisen«, og efter »anlægget« indsættes: »eller dennes varmeaftagere«.

[Sproglig ændring og besparelse hos varmeaftager]

8) I den under *nr. 7* foreslåede § 20 a ændres i *stk. 2* »til prisen« til: »på prisen«.

Til § 30

9) Efter *nr. 2* indsættes:

»01. I § 4 a, *stk. 10*, der bliver *stk. 11*, ændres »*stk. 9*« til: »*stk. 10*«.

[Lovteknisk ændring]

Bemærkninger

Til nr. 1

Der findes ikke gældende regler om, at virksomheder, der ejer et el- eller varmeproduktionsanlæg, skal lægge værdien af sparede udgifter til erhvervelse af CO₂-kvoter eller betaling af afgifter på varmeprisen i varmforsyningsloven.

Det har i § 6, *stk. 1*, været foreslået, at modtager en virksomhed statslig støtte til CO₂-fangstaktiviteter på et el- eller varmeproduktionsanlæg, hvorfra der leveres opvarmet vand og damp, vil den virksomhed, der ejer el- eller varmeproduktionsanlægget skulle lægge en værdi til priserne for levering af opvarmet vand og damp i medfør af lov om varmforsyning, der svarer til de nødvendige udgifter til erhvervelse af CO₂-kvoter og til betaling af afgifter, som anlægget ville kunne indregne i prisen, hvis der ved varmeproduktionen ikke var foretaget CO₂-fangst. Værdien skal indgå i beregningen af støttebeløbet.

Det foreslås, at § 6, *stk. 1*, affattes således: »Modtager en virksomhed statslig støtte til CO₂-fangstaktiviteter på et el- eller varmeproduktionsanlæg, hvorfra der leveres opvarmet vand og damp, skal den virksomhed, der ejer el- eller varmeproduktionsanlægget lægge en værdi på priserne for levering af opvarmet vand og damp i medfør af lov om varmforsyning. Værdien skal svare til de nødvendige udgifter til erhvervelse af CO₂-kvoter og til betaling af afgifter, som virksomheden eller dennes varmeaftagere ville kunne indregne i prisen, hvis der ved varmeproduktionen ikke var foretaget CO₂-fangst. Værdien skal indgå i beregningen af støttebeløbet.«

Det foreslåede § 6, *stk. 1*, vil erstatte det oprindeligt foreslåede § 6, *stk. 1*. Bestemmelsen er af lovtekniske grunde foreslået opdelt i flere pkt.

Det foreslås med bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., at modtager en virksomhed statslig støtte til CO₂-fangstaktiviteter på et el- eller varmeproduktionsanlæg, hvorfra der leveres opvarmet vand og damp, vil den virksomhed, der ejer el- eller varmeproduktionsanlægget skulle lægge en værdi på priserne for levering af opvarmet vand og damp i medfør af lov om varmforsyning.

Tillægget på varmeprisen af værdien af sparede udgifter vil skulle ske inden for rammerne af varmforsyningsloven. Det vil betyde, at værdien af de sparede udgifter, hvor det vil være relevant, vil skulle behandles på samme måde som andre udgifter, som opkræves i medfør af varmforsyningslovens prisbestemmelse i § 20, stk. 1. Det vil f.eks. for affaldsforbrændingsanlæg betyde, at værdien af de sparede udgifter, hvor det er relevant i henhold til varmforsyningsloven, vil skulle holdes inden for det affaldsvarmeprisloft, som der udstedes regler om i medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 4, på samme måde, som hvis udgifterne til erhvervelse af CO₂-kvoter og til betaling for afgifter efter varmforsyningslovens § 20, stk. 1, uden CO₂-fangst ville skulle holdes inden for det nævnte prisloft.

Tilsvarende vil være gældende for så vidt angår den foreslåede bestemmelse i varmforsyningslovens § 20 a, jf. lovforslagets § 29, nr. 7, som fastsætter, at kollektive varmforsyningsanlæg og kraftvarmeanlæg med en eleffekt over 25 MW uden for statsstøttetilfælde vil kunne lægge værdien af sparede udgifter på varmeprisen ved CO₂-fangst.

Der stilles i den foreslåede bestemmelse krav om, at el- eller varmforsyningsvirksomheden af hensyn til statsstøttereglerne vil skulle opkræve værdien af de sparede udgifter, som skyldes statsstøttet CO₂-fangst. Det skyldes, at tildeling af statsstøtte til CO₂-fangst ikke må risikere at føre til, at varmeprisen falder, idet det vil kunne medvirke til at skabe en indirekte fordel for varmekunder i strid med statsstøttereglerne. Støtten vil i stedet skulle gå til finansiering af CO₂-fangst.

Reglerne om et affaldsvarmeprisloft ses ikke i sig selv at være en hindring for, at virksomheden vil kunne opfylde kravet om at opkræve værdien af de sparede udgifter. Da værdien af de sparede udgifter vil skulle behandles på samme måde, som udgifterne ville skulle behandles uden CO₂-fangst, vil el- eller varmeproduktionsvirksomheden i forhold til prisloftet herudover ikke være stillet anderledes med CO₂-fangst end i en situation uden CO₂-fangst.

I stk. 1, 2. pkt., foreslås det, at værdien efter 1. pkt. vil skulle svare til de nødvendige udgifter til erhvervelse af CO₂-kvoter og til betaling af afgifter, som virksomheden eller dennes varmeaftagere ville kunne indregne i prisen, hvis der ved varmeproduktionen ikke var foretaget CO₂-fangst.

Det foreslås i bestemmelsen, at der vil skulle opkræves de sparede udgifter, som el- eller varmforsyningsvirksomheden eller dennes varmeaftagere ville kunne indregne i varmeprisen efter varmforsyningsloven, hvis der ikke var foretaget CO₂-fangst. Det vil således følge af bestemmelsen, at også i de situationer, hvor en besparelse i udgifterne til erhvervelse af CO₂-kvoter eller betaling af

afgifter i tilfælde af CO₂-fangst vil opstå hos el- eller varmforsyningsvirksomhedens varmeaftagere, vil el- eller varmforsyningsvirksomheden skulle lægge værdien på varmeprisen på samme måde, som hvis besparelsen var opstået i el- eller varmforsyningsvirksomheden.

En el- eller varmeproduktionsvirksomhed vil således fortsat kunne lægge en sparet værdi for f.eks. erhvervelse af CO₂-kvoter til varmeprisen, selvom det er virksomhedens varmeaftagere, som måtte afholde udgifterne uden CO₂-fangst. Hvor en el- eller varmforsyningsvirksomhed f.eks. ville have behov for et bestemt antal CO₂-kvoter, som denne uden CO₂-fangst ville få overført fra sin varmeaftager eller sine varmeaftagere, vil el- eller varmforsyningsvirksomhed kunne lægge værdien af disse CO₂-kvoter på varmeprisen. Virksomheden vil i den forbindelse skulle anvende den metode til fastsættelse af CO₂-kvoternes værdi, som følger af regler fastsat i medfør af den foreslåede § 6, stk. 2.

Der vil evt. kunne være behov for, at varmeaftagerne oplyser el- eller varmforsyningsvirksomheden om omfanget af den besparelse, som disse vil opnå som følge af CO₂-fangst. El- og varmforsyningsvirksomheden vil evt. kunne indgå nærmere aftale med varmeaftagerne om, hvordan udvekslingen af oplysninger bedst kan finde sted.

Sparede udgifter, som er opstået hos en varmeaftager, vil skulle behandles på samme måde, som udgifterne ville blive behandlet uden CO₂-fangst. Det vil f.eks. sige, at affaldsvarmeprisloftet vil kunne have betydning for, om værdien af den sparede udgifter vil kunne lægges på varmeprisen.

Med stk. 1, 3. pkt., foreslås det, at værdien vil skulle indgå i beregningen af støttebeløbet.

Den foreslåede bestemmelse vil medvirke til at sikre, at omkostninger til CO₂-fangst ikke overvælttes på varmemeforbrugerne. Dette vil være i overensstemmelse med *Aftale om en køreplan for fangst, transport og lagring af CO₂ (Anden del af en samlet CCS-strategi)* af 14. december 2021, hvorefter modellen for CO₂-fangst i forsyningssektoren vil skulle understøtte, at omkostninger ved etablering af CCS ikke overvælttes på varme- og affaldsforbrugere. Ved CCS forstås Carbon Capture and Storage (CO₂-fangst og -lagring). Dette følger også senest af *Aftale om langsigtede rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren* (herefter ”aftalen”), hvoraf det fremgår, at det bl.a. er formålet med aftalen at minimere risikoen for, at omkostningerne for CO₂-fangst i forsyningssektoren overvælttes på forbrugerne.

Herudover vil tilføjelserne medvirke til at sikre, at statsstøtteren overholdes ved at sikre, at varmekunderne ikke som følge af statsstøttet CO₂-fangst opnår en indirekte fordel.

Endelig vil tilføjelsen medvirke til at sikre, at sparede udgifter vil kunne anvendes til at finansiere CO₂-fangst.

Herudover er der i bestemmelsen foretaget enkelte sproglige ændringer og tilpasninger.

Til nr. 2

Det følger af varmforsyningslovens § 2 f, stk. 1, og af bekendtgørelse nr. 795 af 2. juni 2022 om kommuners deltagelse i anden virksomhed, som har nær tilknytning til virksomhed efter varmforsyningsloven, at en kommune kan deltage i CO₂-fangstvirksomhed i forbindelse med varmeproduktions- og kraftvarmeproduktionsanlæg omfattet af egen varmforsyningsvirksomhed. Af § 2 f, stk. 4, i varmforsyningsloven fremgår det, at en kommune ikke kan yde tilskud til eller stille garanti for tilknyttet virksomhed. Der er således i reglerne i varmforsyningsloven taget stilling til, hvorvidt en kommune kan yde tilskud til CO₂-fangst, hvilket ikke er tilfældet.

Det følger endvidere af elforsyningslovens § 4, stk. 2, og af bekendtgørelse nr. 1133 af 27. november 2008 om kommuners og Energinet.dk's deltagelse i anden virksomhed, som har nær tilknytning til deres hovedvirksomhed efter elforsyningsloven som ændret ved bekendtgørelse nr. 800 af 2. juni 2022, at en kommune kan deltage i CO₂-fangstvirksomhed i forbindelse med elproduktionsanlæg omfattet af egen hovedvirksomhed. Der findes ikke i elforsyningsloven bestemmelser om kommuners tilskud til CO₂-fangst som tilknyttet aktivitet.

Det har i § 10, stk. 2, været foreslået, at en kommune højst vil kunne indskyde kapital efter stk. 1 for den del af CO₂-fangstvirksomheden, som kommunen ejer eller efter kapitalindskuddet vil komme til at eje.

Det foreslås i § 10 at stk. 2 affattes: »Et kommunalt kapitalindskud efter stk. 1 skal på indskudstidspunktet som minimum modsvares af en tilsvarende kommunal ejerandel af CO₂-fangstvirksomheden.«

Det foreslåede § 10, stk. 2, vil erstatte det oprindeligt foreslåede § 10, stk. 2.

Med den foreslåede bestemmelse vil det følge, at en kommune, hvor denne indskyder kapital i en CO₂-fangstvirksomhed, vil skulle opnå en øget værdi af ejerandele i virksomheden, som svarer til kapitalindskuddet. Afhængigt af, om flere ejere skyder kapital ind samtidig, kan det ske ved, at værdien af kommunens eksisterende ejerandele i virksomheden stiger, eller ved at kommunen får en øget ejerandel af virksomheden. Vurderingen af, hvor stor en ejerandel der vil modsvare kommunens kapitalindskud, vil skulle foretages på det tidspunkt, hvor kapitalindskuddet finder sted.

Bestemmelsen vil både gælde, hvor kommunen indskyder kapital i forbindelse med etableringen af CO₂-fangstvirksomheden og ved evt. efterfølgende kapitalindskud, men vurderingen af størrelsen på den krævede kommunale ejerandel vil skulle foretages for det enkelte kapitalindskud hver for sig. Der vil således potentielt kunne være forskel over tid på, hvor stor en ejerandel i virksomheden en kommune vil skulle opnå med et bestemt kapitalindskud.

Bestemmelsen vil ikke hindre, at kommunens ejerandel af CO₂-fangstvirksomheden er højere end kommunens kapitalindskud i virksomheden.

Der påtænkes ikke med den foreslåede bestemmelse at ændre indholdsmæssigt i § 10, stk. 2, men alene at gøre den foreslåede bestemmelse tydeligere for at medvirke til at undgå evt. misforståelser.

Den foreslåede bestemmelse vil fortsat være i overensstemmelse med *Aftale om langsigtede rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren* af 7. februar 2024, hvoraf det følger, at kommunerne skal kunne bære risiko uanset anlæggets størrelse i form af indskud af egenkapital i fangstanlægget.

Til nr. 3

Det har i § 12, stk. 6, 2. pkt., været foreslået, at indberetningen efter 1. pkt. vil skulle angive en beregnet forrentning af rådighedsbeløbet fra de enkelte rådighedsdatoer og frem til den 1. november i indberetningsåret, hvor der efter stk. 10 vil skulle ske reduktion i kommunens statstilskud efter lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

Det foreslås i § 12, stk. 6, 2. pkt., at ændre: »stk. 10« til: »stk. 9, 2. pkt.«

Henvisningen i § 12, stk. 6, 2. pkt., til stk. 10, har ikke været korrekt, idet den rette henvisning vil være til § stk. 9. Med den foreslåede ændring indsættes den korrekte henvisning til stk. 9, 2. pkt.

Der er ikke med den foreslåede ændring tale om en indholdsmæssig ændring, men alene om en lovteknisk ændring.

Til nr. 4

Det har i § 12, stk. 7, 1. pkt., været foreslået, at kommuner ved indberetning efter stk. 5 af vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfattet af stk. 1 vil kunne fratække beløb, som i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 1 eller 6, har ført eller samtidig fører til reduktion i kommunernes statstilskud i medfør af stk. 9.

Det foreslås i § 12, stk. 7, 1. pkt., efter »stk. 9« at indsætte: », 2. pkt.«

Henvisningen i § 12, stk. 7, 1. pkt., til stk. 9, har ikke været fyldestgørende, og den præcise henvisning vil i stedet være til § stk. 9, 2. pkt. Med den foreslåede ændring indsættes den korrekte henvisning.

Der er ikke med den foreslåede ændring tale om en indholdsmæssig ændring, men alene om en lovteknisk ændring.

Til nr. 5

Det har i § 20, stk. 1, 1. pkt., været foreslået, at konstaterer Forsyningstilsynet i sit tilsyn efter det foreslåede § 17, stk. 1, at en virksomhed ikke overholder kravene i de foreslåede § 6, stk. 1, 1. pkt., § 7, stk. 1 eller 2, § 11, stk. 1, eller §§ 12 og 13 eller regler udstedt i medfør af § 6, stk. 2, § 7, stk. 3, § 11, stk. 2, eller § 14, vil Forsyningstilsynet kunne påbyde overholdelse af det pågældende krav inden for en fastsat frist, og når det er relevant pålægge krav om tilbagebetaling.

Det foreslås i § 20, stk. 1, 1. pkt., efter »en virksomhed« at indsætte: »eller en kommune«, og at »overholdelse af« ændres til: »virksomheden eller kommunen at overholde«.

Det foreslås at tilføje en kommune til bestemmelsen, idet det vil være en kommune, som har pligt til at overholde kravene i de foreslåede bestemmelser i §§ 12 og 13. Det vil således ikke være fyldestgørende i bestemmelsen alene at nævne, at Forsyningstilsynet vil kunne træffe afgørelse, hvor en virksomhed ikke har overholdt kravene i de nævnte bestemmelser.

Med tilføjelsen af kommuner til bestemmelsen bliver det tydeligt, at Forsyningstilsynet også vil kunne træffe afgørelser over for kommuner, hvor disse ikke måtte have overholdt kravene i §§ 12 eller 13.

Herudover vil der med den foreslåede bestemmelse alene være tale om en sproglig ændring af bestemmelsens ordlyd.

Til nr. 6

Det er med § 20, stk. 2, foreslået, at klima-, energi- og forsyningsministeren ved sit tilsyn efter § 17, stk. 2, ved manglende overholdelse af § 5, stk. 1, vil kunne påbyde overholdelse af § 5, stk. 1, inden for en fastsat frist.

Det foreslås i § 20, stk. 2, at ændre »overholdelse af« til: »virksomheden at overholde«.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre en indholdsmæssig ændring, idet der alene er tale om en sproglig ændring af bestemmelsens ordlyd.

Til nr. 7

Det er med § 29, nr. 7, foreslået i varmforsyningslovens § 20 a, stk. 1, at har der i forbindelse med varmeproduktion været foretaget CO₂-fangst i medfør af lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren, kan kollektive varmforsyningsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, og kraft-varme-anlæg med en eleffekt over 25 MW med henblik på finansiering af CO₂-fangstaktiviteter lægge en værdi efter regler udstedt i medfør af stk. 3 til prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser, der svarer til de nødven-

dige udgifter til erhvervelse af CO₂-kvoter og betaling af afgifter, som anlægget ville kunne indregne i prisen efter § 20, stk. 1, hvis der ved varmeproduktionen ikke var foretaget CO₂-fangst og -lagring.

Det foreslås i den under § 29, nr. 7, foreslåede § 20 a, stk. 1, at ændre »til prisen« til: »på prisen«, og efter »anlægget« at tilføje: »eller dennes varmeaftagere«.

Det foreslås at tilføje til bestemmelsen, at der vil kunne opkræves de sparede udgifter, som el- eller varmforsyningsvirksomheden eller dennes varmeaftagere ville kunne indregne i varmeprisen efter varmforsyningsloven, hvis der ikke var foretaget CO₂-fangst.

Det vil således følge af bestemmelsen, at også i de situationer, hvor en besparelse i udgifterne til erhvervelse af CO₂-kvoter eller betaling af afgifter i tilfælde af CO₂-fangst vil opstå hos el- eller varmforsyningsvirksomhedens varmeaftagere, vil el- eller varmforsyningsvirksomheden skulle lægge værdien på varmeprisen på samme måde, som hvis besparelsen var opstået i el- eller varmforsyningsvirksomheden.

En el- eller varmeproduktionsvirksomhed vil således fortsat kunne lægge en sparet værdi for f.eks. erhvervelse af CO₂-kvoter til varmeprisen, selvom det er virksomhedens varmeaftagere, som måtte afholde udgifterne uden CO₂-fangst. Hvor en el- eller varmforsyningsvirksomhed f.eks. ville have behov for et bestemt antal CO₂-kvoter, som denne uden CO₂-fangst ville få overført fra sin varmeaftager eller sine varmeaftagere, vil el- eller varmforsyningsvirksomhed kunne lægge værdien af disse CO₂-kvoter på varmeprisen. Virksomheden vil i den forbindelse skulle anvende den metode til fastsættelse af CO₂-kvoternes værdi, som følger af regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i varmforsyningslovens § 20 a, stk. 3.

Der vil evt. kunne være behov for, at varmeaftagerne oplyser el- eller varmforsyningsvirksomheden om omfanget af den besparelse, som disse vil opnå som følge af CO₂-fangst. El- og varmforsyningsvirksomheden vil evt. kunne indgå nærmere aftale med varmeaftagerne om, hvordan udvekslingen af oplysninger bedst kan finde sted.

Sparede udgifter, som er opstået hos en varmeaftager, vil skulle behandles på samme måde, som udgifterne ville blive behandlet uden CO₂-fangst. Det vil f.eks. sige, at affaldsvarmeprisloftet vil kunne have betydning for, om værdien af den sparede udgifter vil kunne lægges på varmeprisen.

Den foreslåede tilføjelse vil medvirke til at sikre, at sparede udgifter vil kunne anvendes til at finansiere CO₂-fangst.

Herudover er der i bestemmelsen foretaget enkelte sproglige ændringer og tilpasninger, som ikke vil medføre indholdsmæssige ændringer.

Det er med § 29, nr. 7, foreslået i varmemforsyningslovens § 20 a, stk. 2, at en virksomhed, som driver et fremføringsanlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, højst samlet vil kunne lægge en værdi til prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser, der svarer til den værdi, som det kollektive varmemforsyningsanlæg eller kraft-varme-anlægget med en eleffekt over 25 MW har tillagt prisen efter stk. 1 eller efter regler i lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren.

Det foreslås i den under § 29, nr. 7, foreslåede § 20 a, stk. 2, at ændre »til prisen« til: »på prisen«.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre indholdsmæssige ændringer, idet der alene er tale om sproglige ændringer af bestemmelsens ordlyd.

Til nr. 9

Det foreslås i § 30 efter nr. 2 at indsætte et nyt nr. hvorefter det i elforsyningslovens § 4 a, stk. 10, der bliver stk. 11, foreslås at ændre »stk. 9« til: »stk. 10«.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvensændring som følge af den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 9 i § 4 a, jf. § 30, nr. 2, i det fremsatte lovforslag. Indsættelsen af et nyt stk. 9 vil medføre, at § 4 a, stk. 9 og 10 bliver til stk. 10 og 11, og den rette henvisning i stk. 11 herefter vil være til stk. 10.